

**Maarten Dolman -
14. Invulling beroepsmolenaarschap van Maartens zoon**

Ed van Gerven:

Nou Maarten, je vertelde me zojuist dat William je zoon, je graag wil opvolgen. Nou ben ik heel benieuwd, kan hij dat aan, is het een goede molenaar en beschikt hij ook over de kwaliteiten die een beroepsmolenaar anno 2019 moet hebben?

Maarten Dolman:

Ja, nou ik denk zeker dat hij het aankan. Hij heeft heel veel enthousiasme en wat William zijn drive ook is is van: er moet leven in de brouwerij zijn, de molen moet malen. Dat wil dus zeggen dat hij ook een windmolenaar is, dat als er wind is, als er gemalen moet worden, dat je dan ook zorgt dat de boel draait en de boel in werking is. En een andere positieve kant is dat hij heel veel ervaring in het bakken van brood. Hij heeft natuurlijk de bakkerijervaring molenaarschool heeft hij gedaan, waarin hij ook kennis heeft van wat er mis kan gaan met je meel, wat er mis kan gaan met je brood als je er geen zout in doet of gist in doet of juist teveel of te weinig dat hij daarin de consument die in de molenwinkel komt, mee kan sturen. En dat is denk ik toch een andere invulling als die ik had toen ik in 1987 maalde. Toen werd er voor bakkers gemalen en die bakker die wist het en die deed het en dat waren vakmensen en nu kom je met de consument in aanraking, die heeft op internet gelezen van: zo moet het en zo wil ik het doen en het lukt niet. En dan komen ze in de molenwinkel: het bakt niet. En daar heeft denk ik William in de toekomst mee te maken dat hij meer mensen moet gaan begeleiden totdat ze een goed broodje hebben. En dat is denk ik heel belangrijk voor hem, en dat is denk ik ook de grote verandering waar je in de toekomst voor staat. Wat wel heel belangrijk is denk ik is de lokale en duurzaamheid van een molen, de mensen wil een kleinschalig, eerlijk en gezond product, en die willen ook een product uit de streek hebben. En ik denk dat het ook heel belangrijk is dat je als molenaar, en ik denk dat dat voor William ook heel belangrijk is, is dat je met die tijd ook meegaat. Dat je weet wat er leeft onder de consument. Weet wat er in brede zin leeft in consumentenland, maar ook dat je met een molen om kan gaan dat het verantwoordelijk is en dat je ook het vak behoudt. En wij zeggen in molenaarskringen wel eens meer van: als het harder gaat waaien moet je zwichten, moet je wat afremmen, als het iets minder waait moet je gaan bijleggen, maar als er iets gaat veranderen, en dat wil zeggen als de wind omgaat, dan moet je gaan kruien en ik denk dat het in een mensenleven ook zo is, je moet soms ook wel eens naar de wind toekruien als hij uit de andere hoek gaat waaien. En dat wens ik William toe.

Ed van Gerven:

Precies, heb je hem zelf nog even in de praktijk geholpen op de molen eigenlijk William of...?

Maarten Dolman:

Ja, nou inderdaad ik heb hem veel geholpen in de praktijk. Hij heeft natuurlijk het grootste gedeelte van zijn opleiding heeft hij hier gedaan en hij helpt mij ook andersom en wat voor William denk ik een heel belangrijk punt is als we stenen scherpen, dus dan komen we toch even op het hartje van het ambacht, dan kun je het nu al rustig aan hem overlaten. Hij kan een koppel stenen gewoon scherpen. Hij heeft een tijdje geleden bij een kennis in België een koppel stenen helemaal zelfstandig opgeknapt. Daar ben ik geeneens bij geweest. Hij stuurde alleen 's avonds een appje van doe ik het goed? Met een fotootje. Ik zeg: prima. "Dan ga ik zo door".